

משפחות אירופה ואמריקה יוצאות נגד מוקד חדש של סכנה

יוצאים סתרים תישאל

עברו רבים מן המעשנים מהסם התמימי יחסית לשימוש בסמים, "חזקים" יותר, כגון הירואין או קוקאין. דבר זה התאים דווקא לאינטרסים של העולם התחתון, לכן לא ניסתה המאפייה לחדש את פעולותיה המכס קאיות באותו קנה-מידה.

הרעב למאר חואנה, והשימוש ההולך וגובר בהירואין, הביאו לריאקציה מסוימת אצל כל אותם צעירים אמריקאים — רובם היפיים, ביטניקים או אנטי-פרברים — המ' סרבים להשתמש בסמים "קשים", רואם בחשיש ובמאריחואנה: תחליף בלתי-מויק — יחסית — למשקאות החריפים או לסיגריות. הסידי-חשיש הללו, המגיעים, בין צע- רי אמריקה, למאות אלפים, אם לא למיל-

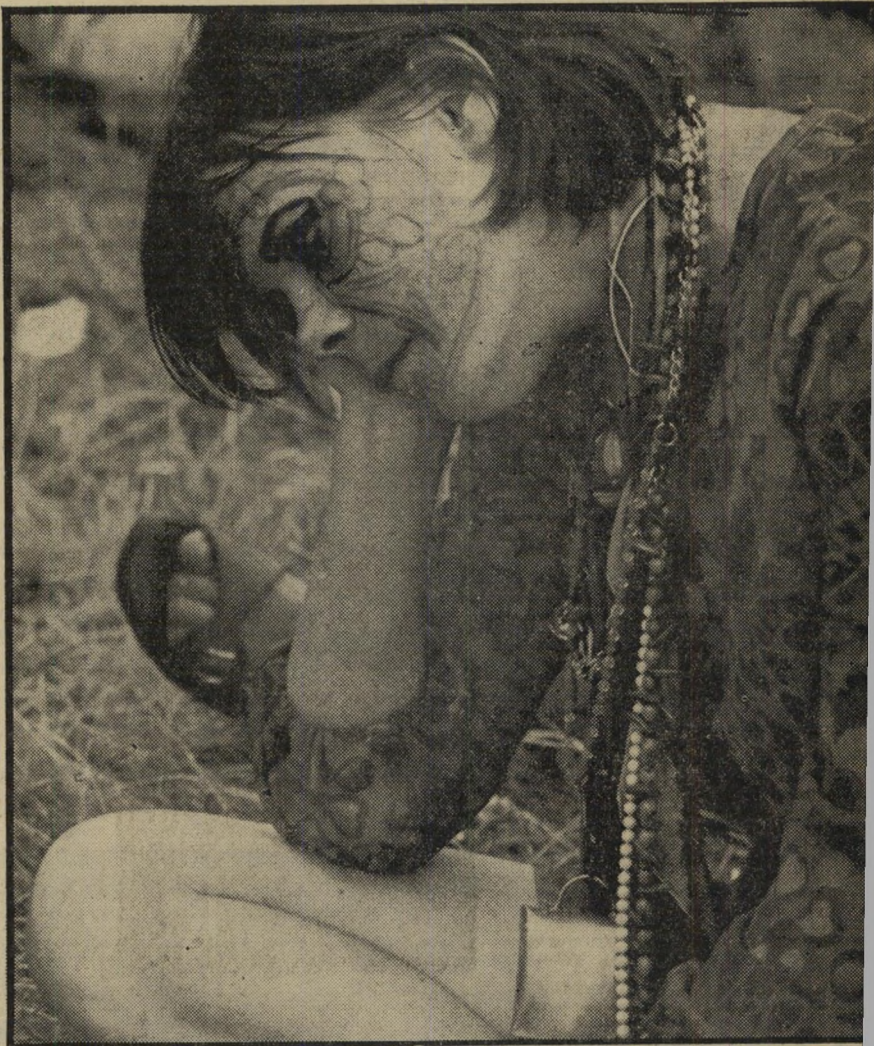
לעבור את הגבול האמריקאי; אבל אינני פוחדת. "ככלות הכל — מי לא מוכנה לסכן שנה של חיייה, תמורת האפשרות ללמוד בצורה מסודרת?"

חי על חשבון

התיירת

אן איננה בודדה. שרשרת-החשיש קושרת חוק נודים רבים, שאינם מוצ' אים דרך טובה יותר להתקיים. אנשים מסוגו של פרדי ברגר. פרדי הוא הרפתקן בן 26. מגיל 17 הוא

נערה מסוממת בכנס של היפיים באנגליה

מאחורי כתב "העולם הזה" בפריס

יונים, פיתחו דרכי-התגוננות משלהם. כדי להתחרות במאפייה היה צורך בפעולה פארי טיואנית. ואומנם, פעולה זו אורגנה לאורי כם של שלושה מסלולים פחות או יותר מקבילים: המסלול התורכי, הצפון-אפריקי- אי והישראלי.

המסלול

הישראלי

גלגל מרחמת ישראל-ערב הבלתי- פוסקת נמצאת המדינה בתודעתם של האמריקאים. שלא לדבר על כך שחלק נכבד מדור-היפיים הם בני יהודים לרוב — מן המעמדות הבינוניים והאמידים. תנאי התיוור המייוחיים, המאפשרים לסטודנט או לתלמיד אמריקאי להגיע לישראל ולחזור לארצו תמורת מאות דולארים מועטים — בטיסות קבוצתיות או בציאטרטים — מגביר עוד יותר את השימוש בנתיב זה. בישראל קונים האמריקאים הצעירים את החשיש אצל ערבים, בשטחים המוחזקים; או בתל-אביב — אצל הבהימה או בעולם התחתון. חלקם מנצלים את הנסיעה כדי לשהות כאן במה שכולם מכנים, בהתלה- בות מטורפת, "גן עדן של מעשנים". ואילו שמה של אילת הוא לא פחות מפורסם, ברחבי עולם-המחוששים, מהקאסבה של טני- גיר עד רובע גריניץ' וילג' בניו-יורק.

האמריקאים מעריפים את ישראל מעוד סיבה: "המדינה היהודית היא יותר תרופה תית", אמר לכתב תנוס הזה באירופה מוריס ברטרנד, אמריקאי צעיר לא-יהודי מקליפורניה. "שם היהס אלינו הוא לא- דתקא חשדן. במארוק, למשל, שונאים איש עם שיער ארוך."

המשטרה

שותקת

חוסה של משטרת-ישראל לבעייה זו היה מאז ומעולם זר-משמעי. בדומה ל- יחסן של כל משטרות-העולם. כי המעשנים — ואף המשתמשים ב- סמים הקשים, כגון הירואין וקוקאין — הם מלשינים מועדים, אנשים המוכנים לעשות הרבה, כדי לקבל את מנת-החלומות היו- מית שלהם.

משום כך, אין משטרות העולם מחמי- רות במיוחד כלפי המשתמשים בסם. מה עוד שהאלטרנאטיבה היא לכלוא צעיר ה- משתמש בסם הקשה בבית-חולים. דבר שעולה כסף, ולא ריחחי מבחינה מודיעי- נית. בארץ קיימים, נוסף לכך, שיקולים ביט- חוניים: סוחר-החשיש יודעם את הנעשה בתוככי האוכלוסייה הערבית — הישראל ת והכבושה — ומהוירים את החוקרים. התוצאה: החשיש הפך לתופעה תדירה מאוד, לא רק בעיר העתיקה או בשכונת שפירא — אלא גם כרחוב גורדון ודיזנגוף.

מסתובב בעולם. אביו יהודי, אמו נוצריה. בדרכונו הבריטי המזוייף הוטבעה אשרת- שהות ממשלתית ישראלית: "חושב זמני. מועמד לעולה."

ואומנם, פרדי שהה בארץ 10 חודשים. ללא עבודה כלשהי. ישב באילת, הסתובב בנגב ובגליל. אך בעיקר התגורר בירושלים. בירושלים העתיקה לא התיידד עם תוש' ביהעיר הערביים, אלא דהקא עם יהודי מרוקאי מבוגר, הקשור איתם בקשרים מצו- יינים. היה זה הוא שסיפק לו, כל אותה עת, את החשיש לו זקוק פרדי להנאתו — ולעסקיו.

חלק ניכר מתקופה זו חי על חשבונה של תיירת יהודי-אמריקאית, שהתגוררה בירושלים המערבית. כאשר גילו הוריה את העניין ובאו להפריד ביניהם, קנה עוד כמה קילו חשיש — ונסע לאירופה.

ביבשת העתיקה עוסק פרדי בסחר-סמים. הוא מוכר את החשיש הישראלי במנות קטנות, למעשנים-חיובים ולאנשי-בוהימה. בפאריס הוא חי מזה תקופת-מה; אבל רוז' חזי העיקריים נובעים ממסעותיו התכופים ללונדון ולניו-יורק — שם קונים את הסם במחיר טוב.

בשנה הבאה מתכוון פרדי לשוב ארצה. "אני אוהב את הארץ", הוא אומר, "היא כליכך נוחה לבריאות".

הסמים עוברים

בישראל

פיכתה של ישראל לביירת-סחר, ב- עולם הסמים, היתה תוצאה של הת- פתחות כפולה ובינלאומית, שהחלה הרחק מגבולותיה של המדינה.

כיבוש השטחים המוחזקים וירושלים ה- עתיקה פתח את השער לעולם הערבי, איפ- שר למבריחי-החשיש לעבור באיך-מפריע ל- תוך גבולות-המדינה — בעוד שקודם לכן הסתכנו בנפשם, שעה שניסו להעביר את הסחורה המסחררת ב,גנתיב החשיש" הנודע לשימצה, הלא הוא מעבר המבריחים שהיה קיים לפני מלחמת 1967.

ממש באותו זמן החל לגבור הלחץ על מעשני-המאריחואנה הסוחרים בו, בארצות- הברית. מאוחר יותר, לאחר היבחרו של הנשיא ניקסון, גברו עוד יותר פעולות משדר הסם של ה-פ.ב.איי. פעולות אלו הגיעו לשיאן בתחילת שנה זו, כאשר הסכם חשאי בין משטרת מכסיקו לבין ה-פ.ב.איי. איפשר לאמריקאים לעבור את הגבול, במטוסים קטנים ומיוחדים, ול- הבעיר שדות-מאריחואנה ענקיים, במחוז אקאפולקו, שנועדו לגידול הסם שהוצא אל מחוץ לגבולות מכסיקו עצמה. שדות אלו היו בפיקוח אירגון-המאפייה. שילטונות מחוז אקאפולקו — ומחוזות מכ- סיקאים אחרים — ידעו על כך, אך קיבלו שוחד. מכל מקום, לאחר שה-פ.ב.איי. גרם למח- סר חריף בשוק-המאריחואנה האמריקאי,

פני שבועות אחרים העביר ה- פ.ב.איי. האמריקאי את משרד-הקשר שלו מרומא לפאריס. ביסוד החלטה זו עמד כוכב-שביט חדש, שזרחה בשמי סחר-הסמים הבינלאומי: מדינת-ישראל.

לשני נתיבות-הסם המעבירים את האופ' יום, החשיש וההירואין מן המזרח ומאפ' ריקה לפאריס וללונדון, ומשם ליבשת ה- אמריקאית, נוסף עתה נתיב שלישי — שתחילתו במחששות של העיר העתיקה ב- ירושלים ובבית-החשיש של חוף- אילת.

לשתי הכנסיות הבינלאומיות — המאפייה האיטלקית-יהודית, והאגודה החשאית של הקורסיקאים — המנהלות את סחר-הסמים בצורה מאורגנת למדי, הצטרף עתה גורם שלישי ופרוע, המחזיר סיגנון של "יוזמה חופשית" למיחסר הקפדני והמתוכן: התיי- רים הצעירים היהודיים, המבקרים בישראל, כימעט בלי פרוטה, והוזרים כשהם עשירים בכמה אלפי דולאר.

חשיש — בשביל האוניברסיטה ספרת אן רובינשטיין, ילידת אחת המדינות במרכז ארצות-הברית: "אני בת 19. קטנה. החוק האמריקאי אינו יכול אלא לשגר אותי לבית-סוהר ל- קטינות — עד לגיל בגרותי, שהוא כאמ- ריקה 21. על כן אין לי הרבה מה לפחד. רכתי עם הורי בגיל צעיר. עברתי מן השמות הוסטו למינעת זיווי.